

POBUTWIAŁY (1) *part praet act*

o *prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.*

sg f G pobutwiał(e)i. ◇ [pl A subst pobutwiał(e).]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zbutwiały, zmurszały: [posłał mu rzeczy jego, prawie popsowane, jako przez długi czas pobutwiałe KromHist 58.]

W przen: Sprochniały pień podsieczony/ pątrzą iako za cząsem/ Ofadza się nowym łąsem. Z ciąłá mátki pobutwiały młodź wynika nowa/ Nádźieią drzewá gotowa. KlonŻal C2v.

Synonimy: pobuczniały, sprochniały, zbuczały, zbuczniały.

Cf [POBUTWIEĆ]

EW, ZCh